

[Aase Olesen.]

ring, havde været bedre tjent med et kompromis vedtaget af et bredt flertal end med denne lov, som nu formentlig kun vedtages af et snævert flertal.

Henning Philipson (SF):

Det forekommer mig, at der er noget karakteristisk ved i hvert fald de indlæg, som såvel venstres ordfører som fremskridtspartiets ordfører holdt, nemlig at så snart der er tale om udgifter, der fremgår som bevilninger på finansloven, er der ingen grænser for, hvilke betænkeligheder man har, f. eks. når det drejer sig om at medvirke til en lovgivning som den, der her er tale om. Men når det drejer sig om udgifter, som ikke fremgår af finansloven, og hvortil der ikke er tale om bevillinger, men hvor der ene og alene er tale om fradrag, som man bagefter ikke kan konstatere, ud over dette at nogle kommer til at betale mere i skat, fordi nogle har nogle fradrag, andre ikke har nogen mulighed for at få, så er der næsten ingen grænser for den velvillighed, man kan stille til rådighed for disse forslag. Jeg tænker bl. a. på det, vi senere skal behandle her, jeg tror i dag — eller som vi måske allerede har behandlet, det kan jeg ikke huske — nemlig venstres forslag om en kontantlåneordning osv.; så er der ingen grænser for, hvilken velvillighed man kan lægge for dagen, i modsætning til når der er tale om bevillinger.

Vi synes, det er en retfærdighedshandling, at der nu bliver indført en dyrtidsregulering, hvad angår boligsikringsydelsen. Det har vi tidligere talt for, og derfor har vi naturligvis også i betænkningen tilsluttet os dette forslag.

Det forslag, som er blevet et resultat af udvalgsarbejdet, og som ikke mindst ministeren har medvirket til, hvorefter der kan ydes pensionister, som bor i lejligheder, de bagefter overtager som andelslejligheder, et rente- og afdragsfrit lån, er særdeles rimeligt. Her er tale om et lån, som kommer hjem, når der sker et ejerskifte i disse boliger.

Vi vil naturligvis stemme i overensstemmelse med den måde, hvorpå vi har udtrykt os i betænkningen, dér, hvor vi har givet tilslutning. Hvad angår ændringsforslagene fra

venstresocialisterne, vil vi undlade at stemme.

Stetter (KF):

Der er ikke under udvalgsarbejdet fremkommet sådanne oplysninger, at vi vil ændre vor holdning fra første behandling af dette lovforslag. Vi er tilhængere af boligsikringsordningen, men mener, at regering og folketing mister mulighed for en styring af udgifterne til denne ordning, såfremt der indføres en automatisk dyrtidsregulering. Der tales fra regeringens og fra socialdemokratiets side ofte om nødvendigheden af en central styring af statsudgifterne. Dette princip fraviger man i dette forslag, og det mener vi er forkert.

Vi vil stemme om de 18 ændringsforslag i overensstemmelse med vor grundholdning.

Arne Bjerregaard (KF):

Kristeligt folkeparti må modsætte sig en automatisk regulering af boligsikringsydelse, idet vi er af den opfattelse, at har man først indført en sådan, er det forbistret svært, for ikke at sige næsten umuligt at komme af med den igen.

Vi har ikke dermed sagt, at vi ikke er villige til at medvirke til boligsikringsydelse og til regulering af disse ydelser. Men under ændrede forudsætninger må det være sådan, at folketinget ikke ved en indbygget automatisk regulering har fraskrevet sig muligheden for at ændre satsen efter de ændrede forudsætninger, som eventuelt kunne komme.

På den anden side er vi positive over for tanken om at give pensionisterne mulighed for at overtage en andelsbolig ved at give dem et lån, der svarer til en almindelig boligsikringsydelse.

Vi vil altså stemme for venstres ændringsforslag om ikke at indføre den automatiske regulering, vi vil stemme for forslaget om andelsboligtagerne og for de almindelige tekniske ændringer og stemme imod VS' forslag.

Vedtages forslaget om den automatiske regulering, kan jeg lige så godt meddele her, at vi stemmer imod lovforslaget ved tredje behandling.